

ganste vis derpaa er jeg ikke. Nu staar her, at Kommunens Tilskud maa ikke overstige 20 Dre, men i næste Post, Post 9, staar der jo „yderligere Tilskud af Kommunekassen,“ altsaa ud over disse 20 Dre. Nu kunde det jo tænkes, at det saa fordrebes, at det var Amtsraadene, der skulde bevilge det, saa at deri kunde ligge Forholdet mellem Post 8 og Post 9. Men nei! det er Sogneraadet, der er berettiget til at give saadant yderligere Tilskud. Altsaa i Post 8 staar: Kommunen maa ikke give mere end 20 Dre, i Post 9 staar: Kommunen kan give mere end 20 Dre! Det maa virkelig noget nærmere præciseres. Det gaar ikke an at lade det staa paa den Maade. Den ærede foregaaende Taler udtalte sig imod Til læget til den sidste Passus i § 2. Jeg stemmer ganste overens med, hvad den ærede Taler sagde. Jeg behøver derfor ikke at opholde mig derved, men kommer derimod atter til at henlede det hies Things Opmærksomhed paa § 7. Ærede Medlemmer ville forbauses, naar de ville nærmere gennemse denne Paragraf. Her staar i § 7: „Understøttelseskassens Udgifter efter §§ 3 og 4,“ — altsaa de tvungne Udgifter, som Kassen har — „blive aarligt tilbagebetalte denne af Statskassen og af vedkommende Kommunekasse, som hver udreder Halvdelen“. Hvis det er Mening, at Understøttelseskassen skal have alle sine tvungne Udgifter efter §§ 3 og 4 udrede eller tilbagebetalte, som det hedder, af Statskassen og af Kommunen, hver med Halvdelen, behøver man virkelig ikke at have § 2 med alle disse Indtægtsposter for Understøttelseskassen; thi saa hedder det jo egentlig ligefrem: Understøttelseskassen udskriver hver Aar af Kommunen saa Meget, og af Staten ligesaa Meget. Nu er der dog en Mulighed for, at man blot har brugt et forkert Udtryk, og det var derfor, jeg henstillede til de ærede Forslagsstillere, om de ikke vilde have anset det for rigtigst at afpubse Lovforslaget lidt, inden det kom frem. Det er muligt, at det kun er Mening, at Understøttelseskassens Udlæg efter §§ 3 og 4 skulle refunderes. Udlæg gjør jo nemlig Understøttelseskassen efter §§ 3 og 4 for Staten i flere Tilfælde. Det er muligt Tilfældet, at det kun er Udlæg og ikke Udgifterne i det Hele, der skulle refunderes, og skulde det være Tilfældet, tør man vel forvente, at det Udalg, som vel er nebsat eller bliver nebsat angaaende denne Sag, vil søge at raade Bod paa denne Redaktion. Altsaa, Lovforslaget kan, om man vil, opfattes saaledes, at Understøttelseskassen har meget begrænsede Indtægter efter § 2, Indtægter, som knap ville slaa til til nogenlunde at fyldestgjøre det Diemed, der er sat den i § 4; men det kan ogsaa fortolkes saaledes, at den har ubegrænsede Indtægter, nemlig gennem Staten og Kommunen, med andre

Orb, at Understøttelseskassen udskriver af Statskassen og Kommunekassen, hvad den behøver. Dersom det Sidste er Mening, tror jeg imidlertid, at den høitærede Finansminister vil nedlægge sit Veto mod dette Lovforslag; thi jeg har set, at den høitærede fraværende Minister i det andet Thing har udtalt sig meget stærkt imod saaledes at lade enkelte Institutioner trække ubegrændset paa Statskassen, og han gjorde det med fuldkommen Ret. Altsaa, hvis det er Mening med § 7, tvivler jeg om, at dette Lovforslag vil blive ophøjet til Lov. Imidlertid, om det er Mening eller ikke, kan jeg ikke udtale mig om. Jeg vil dog foreløbig gaa ud fra, at det ikke har været Mening, men at man har villet nøies med Indtægterne efter § 2, og at § 7 kun gaar ud paa en Refusion eller Tilbagebetaling af de Udlæg, som have været gjorte. Altsaa, med disse begrænsede Midler efter § 2 har Lovforslaget filltet sig en tredobbelst Opgave, af hvilken enhver især er saa stor, at jeg tvivler om, at Understøttelseskassen vil kunne fyldestgjøre den med de Indtægter, den har efter § 2. Understøttelseskassen har nemlig først filltet sig den Opgave at være en Alderdomsforsørgelseskasse — det er § 3 —, og dernæst har den efter § 4 filltet sig den Opgave at være en Sygekasse og efter samme Paragraf tillige at være en Kasse, hvoraf enhver Trængende kan faae Hjælp i visse nærmere forudsatte Tilfælde, som indeholde Betingelser, der ere saare lette at opfylde. Jeg skal ikke omtale, at Understøttelseskassen endoglaa ifølge § 5 har de fakultative Opgaver at løse, nemlig den, at komme saadanne Familier eller enkelte Personer til Hjælp, som ere trængende, og dernæst at give Forældre, som have Vanstielighed ved at flaffe deres Børn den tilhørlige Undervisning, den dertil fornødne Hjælp. Altsaa har Understøttelseskassen egentlig fem Opgaver at løse, men jeg holder mig til de tre tvungne. Dersom man vil gaa ind paa rent at stryge § 3, som indeholder Spørgsmaalet om Bidrag til Alderdomsforsørgelsen, tror jeg, at der vil allerede derved være Meget vundet. For det Første er det jo en saare liden Hjælp, her er Tale om, det er 40 Kr. i det Høieste, man vil tilstaa i Alderdomsforsørgelse, og dernæst ere de Betingelser, der stilles for Opbevarelsen af et saadant Beløb, saare svære. Den ærede foregaaende Taler nævnedes allerede det første Punkt i § 3, som bestemmer en fast normeret Indtægt, udover hvilken den, som søger Hjælp af Understøttelseskassen, ikke maa have nogen aarlig Indtægt. Jeg tillader mig at mene, at det vil være umuligt for en Mand at bevise, at hans Indtægt i det sidste Aar ikke har været større end paa Landet 200 Kr. osv. Dette at bevise et non factum er i og for sig umuligt, og tror man